

Sygn. akt II K 402/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – O. w G. – bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 lipca 2016 r.

w sprawie

P. L., syna A. i Z. z domu R., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 listopada 2015 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci kurtki męskiej m-ki F. (...) oraz kurtki męskiej m-ki N. (...) o łącznej wartości 879,98 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. sklep (...) w G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonego P. L. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym doprecyzowaniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21.07.2014 r. do 21.03.2015 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 26.05.2010 r. sygn. II K 196/09, za przestępstwo z art. 291 § 1 kk, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na mocy art. 278 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 46 § 1 kk w zw. z art. 415 kc orzeka wobec oskarżonego P. L. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 579,99 zł (pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 99/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18.11.2015 r., przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego P. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty oraz w całości pozostałe koszty sądowe w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 402/16

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2015 r. około godziny 11.15, P. L. w towarzystwie innej, nieustalonej osoby, udał się do sklepu (...) mieszczącego się w G. przy ul. (...).

W sklepie (...), działając w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, włożył do torby reklamowej z napisem (...) dwie kurtki męskie: m-ki F. (...) o wartości 299,99 zł oraz m-ki N. (...) o wartości 579,99 zł - o łącznej wartości 879,98 zł. Następnie oskarżony przeszedł przez linię kas nie płacąc za zabrane rzeczy. Po przejściu przez linię kas P. L. został ujęty przez pracownika ochrony sklepu (...), który całe zdarzenie obserwował na monitoringu. Po wydaniu przez oskarżonego skradzionych rzeczy okazało się, iż z towaru usunięto zabezpieczenia antykradzieżowe, w wyniku czego kurtka m-ki N. (...) została uszkodzona i nie nadawała się do dalszej sprzedaży. Druga z odzyskanych kurtek została ponownie przeznaczona do sprzedaży.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. L. k. 36-37, zeznania świadka A. L. k. 9-10, protokół zatrzymania osoby k. 2, protokół przeszukania osoby k. 4-5, protokół zatrzymania rzeczy k. 6-8, protokół oględzin k. 18-22, 53-62, płyta CD z nagraniem z monitoringu k. 16, oświadczenie kierownika sklepu k. 24)

Oskarżony P. L. posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest cukiernikiem. Oskarżony pracuje dorywczo, osiąga miesięczny dochód w wysokości 3000 zł. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu.

(Dowód: dane o osobie oskarżonego k. 36)

Oskarżony P. L. był uprzednio karany. Opisanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21.07.2014 r. do 21.03.2015 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 26.05.2010 r. sygn. II K 196/09, za przestępstwo z art. 291 § 1 kk.

(Dowód: dane o karalności k. 41, odpisy wyroków k. 45-47)

Oskarżony P. L. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym z tą różnicą, iż podał, że w sklepie (...) był sam.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. L. k. 36-37)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony P. L. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na przede wszystkim na wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego, zeznaniach świadka A. L. oraz dowodach dokumentarnych i nagraniu z monitoringu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. L., który fakt kradzieży dokonanej przez oskarżonego obserwował na ekranie monitoringu, a następnie dokonał zatrzymania oskarżonego. W ocenie Sądu świadek złożył szczerze zeznania, a ich treść jest logiczna, spójna i zborna. Wersja zdarzenia przedstawiona przez świadka A. L. znajduje potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie, w szczególności nagraniu z monitoringu i dowodach dokumentarnych.

Odnosząc się do wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, w ocenie Sądu zasługują one na walor wiarygodności w zakresie zgodnym z ustalonym stanem faktycznym, albowiem w tym zakresie znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Oskarżony przyznał się do dokonania kradzieży znalezionych przy nim

przedmiotów, opisał zdarzenie w sposób szczegółowy, przedstawił sposób w jaki dokonał kradzieży wskazanych wyżej rzeczy, jak również opisał jak wyglądało ujawnienie popełnionego przez niego czynu, a także wskazał co zamierzał zrobić ze skradzionym towarem. W tej części wyjaśnienia korespondują z zeznaniami świadka. Sąd jednak odmówił im wiarygodności w części, w jakiej są one sprzeczne z zeznaniami świadka A. L., a mianowicie odnośnie tego, iż oskarżony działał sam. Wskazać trzeba, że zeznania świadka A. L. są stanowcze, świadek obserwował przebieg zdarzenia na ekranie monitoringu i nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, która jednak nie została ujęta. Biorąc to pod uwagę w ocenie Sądu składając wyjaśnienia takiej treści oskarżony kierował się lojalnością wobec swojego towarzysza, nie chcąc ujawniać jego danych, aby uniknął on odpowiedzialności karnej za współudział w popełnieniu przedmiotowego czynu.

Znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały również dowody dokumentarne, w tym przede wszystkim protokół zatrzymania oskarżonego i protokół przeszukania, jak również dowód rzeczowy w postaci płyty zawierającej nagranie z monitoringu łącznie z protokołem jego oględzin i materiałem poglądowym, a także oświadczenie kierownika sklepu, z którego wynika, iż jedna z kurtek uległa uszkodzeniu, zaś druga nadaje się do dalszej sprzedaży, karta karna i odpis wyroku. Zdaniem Sądu wyżej wskazane dokumenty należało uznać za wiarygodne, bowiem zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby w przepisowej formie, a ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd poszedł do przekonania, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, który Sąd ocenił w wyżej wskazany sposób, jednoznacznie pozwala na przypisanie oskarżonemu P. L. popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu winy. W toku postępowania tak sądowego, jak i przygotowawczego nie ujawniły się okoliczności, które wskazywałyby na wątpliwości odnośnie jego poczytalności i stanu zdrowia psychicznego. Oskarżony jest osobą dorosłą i w pełni poczytalną, wobec czego mógł pokierować swoim zachowaniem. Oskarżony z pewnością zdawał sobie sprawę z przestępczego charakteru swojego zachowania tym bardziej, iż w przeszłości był już karany za przestępstwo podobne przeciwko mieniu. Zaznaczyć przy tym należy, iż przestępstwo kradzieży ma charakter powszechny, a oskarżony wyjaśnił, że będąc w sklepie miał zamiar kradzieży. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, chcąc dokonać zaboru cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia.

Sąd w pełni podzielił wskazaną przez Prokuratora kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonego. Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnia ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, przy czym wartość skradzionego mienia musi przewyższać $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżony zabierając ze sklepu towar i wychodząc z niego bez zapłacenia należności na niego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał, że jedną ze skradzionych rzeczy później zamierzał sprzedać, zaś drugą zatrzymać dla siebie. Wartość skradzionego przez niego towaru wynosiła 879,98 złotych, a tym samym przekraczała granicę $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia.

W ocenie Sądu, Prokurator słusznie kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonemu uzupełnił o art. 64 § 1 k.k. Oskarżony działał bowiem w ramach recydywy szczególnej. Sąd uzupełnił przy tym opis przypisanego oskarżonemu czynu o precyzyjne określenie tej recydywy wskazując, że P. L. opisanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21.07.2014 r. do 21.03.2015 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 26.05.2010 r. sygn. II K 196/09, za przestępstwo z art. 291 § 1 kk.

Uznając oskarżonego za winnego Sąd wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest odpowiednia, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Kara w takiej wysokości pozwoli również na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zaznaczyć przy tym należy, iż przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, a nadto z uwagi na działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. istniała możliwość wymierzenia kary w wysokości do górnej

granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Kara wymierzona oskarżonemu oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i tym samym nie można jej uznać za nadmiernie surową.

Sąd jako okoliczność obciążającą poczytał motyw działania oskarżonego, a mianowicie chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, a także jego uprzednią karalność za przestępstwo podobne oraz działanie w warunkach recydywy szczególnej. Oskarżonego nie powstrzymała przed dokonaniem kradzieży uprzednio wymierzona mu kara pozbawienia wolności, którą oskarżony odbył. Wymierzona uprzednio oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, której wykonanie następnie zarządzono, nie spełniła zatem stawianych przed nią celów i okazała się nieskuteczna. Oskarżony pomimo osadzenia w jednostce penitencjarnej i odbycia kary pozbawienia wolności powrócił na drogę przestępczą i to w ciągu zaledwie kilku miesięcy. Tym samym nie można liczyć, że skutek taki osiągnęłaby kara łagodniejszego rodzaju.

Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał oskarżonemu to, że przyznał się do winy. Sąd miał jednak na względzie, iż został on zatrzymany „na gorącym uczynku”.

Na mocy art. 46 § 1 kk w zw. z art. 415 kc Sąd orzekł wobec oskarżonego P. L. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 579,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 46 § 1 kk, w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zasądzona kwota uwzględnia wartość kurtki, która uległa uszkodzeniu i nie nadawała się do dalszej sprzedaży. Druga z kurtek trafiła ponownie do sprzedaży, a zatem w tym zakresie szkoda materialna nie powstała. Zgodnie ze złożonym przez pokrzywdzonego wnioskiem, obowiązek naprawienia szkody uwzględnia również odsetki od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sąd na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu w dniu 18.11.2015 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd zasądził również od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty oraz w całości pozostałe koszty sądowe w kwocie 90 złotych, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od tego obowiązku.